

attest med al den Virkning, og al den Brug, der gjælder for den. Forsaavidt den ærede Ordfører har sagt, at der ikke synes at ligge stor Bægt paa Navngivelsen, saa forekommer det mig dog at være saaledes, at det ikke er Staten det Væsentlige at constatere, at der er sødt et Individ, men det Væsentlige er, at mærke dette Individ, saa at sige, saaledes, at han nu fremtræder som et bestemt og kjendeligt Individ, der siden kan forfølges saaledes, at de Rettigheder, der knytte sig til hans bestemte Individualitet og til hans Fødsel, ikke paa nogen Maade kunne blive tvivlsomme, og for at opnaae dette Hensyn, forekommer det mig, at Navngivelsen er aldeles nødvendig. Det er jo ingenlunde tilstrækkeligt at faae at vide, at de og de Forældre have iaar havt et Barn til Daaben og næste Aar ogsaa et o. s. v., dersom vi ville tænke os det, men vigtigt er det, at kunne adskille disse Børn, og i Fremtiden, hvor der bliver Spørgsmaal om visse Personer, at kunne ved Hjælp af deres Navne constatere deres Slægtskabsforhold, deres Fødselssted og deres Fødselstid. At nu hertil er brugt den samme Fremgangsmaade, som i Forordn. af 1828 er foreskrevet med Hensyn til Daaben, kan jo ikke paa nogen Maade have noget Betænkeligt, da hiin Fremgangsmaade, der er foreskrevet i Forordn. af 1828, ingenlunde er noget Kirkeligt, eller Noget, hvori der ligger nogen høiere Værdighed, der ikke maa vanhelliges. Det er jo desto værre et Punkt, hvor man har maattet gribe ind med Tvangsmidler, som man ellers meget nødig vil bruge, hvor der var Spørgsmaal om noget Kirkeligt, og jeg seer altsaa ikke, at det, der anvendes ifølge Forordn. af 1828, nemlig Mulkt o. s. v., er af en saadan Charakter, at det skulde ligesom tabe Noget af sin Værdighed ved at anvendes ogsaa for at fremtvinge, hvor det skulde være nødvendigt, Anmeldelsen og Navngivelsen af Børn, der ikke døbt. Det forekommer mig, at det her vilde have noget Søgt, hvis man vilde stræbe efter at udfinde andre Tvangsmidler for at fremtvinge, hvad der ogsaa her er uødvendigt, nemlig Anmeldelse og Navngivelse, og de Tvangsmidler, man kunde søge, vilde dog igjen uden Tvivl blive Mulkt, og jeg veed derfor ikke, hvorfor man ikke skal lade det blive ved den

Fremgangsmaade, der allerede i Lovgivningen er foreskrevet.

Ordføreren: Det er vist, at den hele Bestemmelse ikke kan have nogen farlig Folge, men den har et ganske forunderligt Physiognomie; thi i de Lande, hvor der ikke er nogen Stats- eller Folkerektion, føres Fødsels- og Navneregistre sammen; der er ikke nogen særlig Termin, inden hvilken man skal anmeldte, at Barnet er sødt, og en anden, inden hvilken man opgiver dets Navn. Det kunde man aldrig falde paa, uden fordi man her vil paa en søgt Maade anvende Forordningen af 1828 paa et Forhold, som ikke har den mindste Overeensstemmelse dermed. Iøvrigt har det, at det hedder, at Attest om Navngivelse skal træde istedetfor Døbeattest, istedetfor at sige, Attest om Barnets Fødsel, den Folge, at hvis man i et Tilfælde ikke faaer denne Navngivelse fremtvungen, f. Ex. fordi Faderen ikke er tilstede eller man ikke kan faae disse Midler anvendte, saa er Fødselsattesten et Intet; thi det er ikke som Fødselsattest, men som Navngivelsesattest, at den skal bruges. Jeg tilstaaer iøvrigt, at man i Praxis neppe vil faae stor Vanskelighed hermed; men det forekommer mig, at den hele Bestemmelse, som sagt, er noget søgt.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Kierkegaard til § 10:

At i § 10 udelades Ordet: „og,“ hvor det forekommer første Gang, og istedetfor samme sættes: eller dog.

forkastedes med 33 Stemmer mod 1.

2) Lovforslagets § 10:

Forældre, der ikke høre til noget af de her i Landet anerkjendte Trøessamsund, og ikke ønske deres nyfødte Børn ved Daab optagne i noget af dem, skulle ikke destomindre gjøre den i Frdg. 30te Mai 1828 § 9 foreskrevne Anmeldelse for Sognets Kirkebetjent, samt inden 8 Uger efter Fødselen under den i samme Forordnings § 5 foreskrevne Tvang opgive for Sognets Præst og Kirkebetjenten det Navn, de ville have Barnet tillagt, til Indførelse i Ministerialbogen og Kirkebetjentens Embedsbog. Ved denne Anmeldelse og Navngivelse iagttages i det Hele, hvad bemeldte Forordning foreskri-